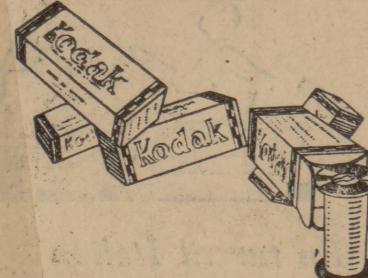

De får bedre
billeder på
Kodak Veri-
chrome Film

hvor enkelt og
billig Deres
kamera enn er.
Kodak kameraet kr. 11.—
Velox kopier.

FOTOMAGASINET, Karl Johansgt. 33

I Pietro Querinis kjølvann.

Omkring 500-årsfestlighetene på Røst.

II. Reisebrev fra vår utsendte medarbeider.

Bodø, 11. juli.

Minnedagen igår for Pietro Querini og hans fellers mirakuløse redning for 500 år siden på Sandøy ble en strålende begivenhet. Det blev en stor oplevelse både for Røst-boerne og ikke mindst for den store skare reisende som fra Bodø og Svolvær og hele Lofoten hadde satt hverandre stevne der ute i havbrynet.

Ved 11-tiden lørdag aften var dampskipsalen i Bodø fylt til trengsel av de mange skuelystne, som misunte oss, da Salten Dampskibsselskaps flaggsmukede «Folden» førte oss ut fra kaien med kurs rett vest til Røst. Vi var 107 passasjerer, hvoriblandt Italiens sympatiske minister gav de Marsanich og hans charmerende frue, fylkesmann Amundsen og andre innbuds autoriteter samt pressen og en del av Bodøs borgere. Vestfjorden viste sig dessverre ikke fra sin sympatiske side den aften. Riktig nok fikk vi mellomde tunge skyer og glimt av midnattsolens stråler over Landegode, men så trakk skyene sig helt sammen, og de lange dønninger fra Nordishavet satte inn og tumlet med «Folden» slik at jeg nok med trygghet kan avsløre at minst 45 prosent ofret til havets vrede guder. Så megen sørn ble det ikke før de fleste. Sølen forsøkte ut på morgenens å formidle stemningen en del ved innløpet til Røst-søen, men da vi lå til ved kaien, var det en flokk trette og forværte passasjerer som tumlet i land. Dampslibet «Røst», som var gått fra Svolvær og innom flere steder i Lofoten, var kommet før oss med 150 passasjerer, som til vår tilfredshet heller ikke så svært bedre ut enn vi. «Røst» hadde pyntet sig med flagg. Men en sur vind og en grå himmel med litt regn innimellom lovet ikke godt for dagen. Men vårgudenes tilross ble en praktfull oplevelse!

Minnedagen innlededes med guds-tjenest i Røst kirke hvor prost Skje-seth forretet. Kl. 11 la vi fra kaien i Røst. I spissen gikk dampskibene «Røst» og «Folden» fulgt av en rekke fiskeskøyter og motorbåter. Vi var på vei ut til den lille ø Sandøy, hvor Querini og hans fellers landet 6. januar 1432. Været til tross blev båtturen en skjøn oplevelse. Underlige og stadig nye fjellformasjoner dukket opp og forsvant. Årfugl og lundefugl og måker leddet fra fuglefjellene og forbi. Karvene satt på skjærene halvt med ryggen til og så blæsret ut, mens de i virkeligheten fulgte all denne invasjonen på deres enemarker med et år-vækent øye. Dønningen rullet dovent, men med en veldig kraft og avsløret de mange farlige undervannsskjær. Så etter ca. en times reise ligger vi stille i sundet mellom øene Storfjellet og Sandøy. Så her var det altså det skjedde for 500 år siden, det som vi idag skal avsløre et minnesmerke over. En liten grønkledd s. på hvil høieste punkt vi skimter bautastenen. Bak den hever øen Ellefsnyken seg op som en sukkertopp i kjempeformat. Langt til havs skilte vi Skomvær fyr, denne Loftogens ytterste forpost.

Selv på denne sommerdag med forholdsvis godvær er det øde og godt her. Hvorledes har det da ikke været om vinteren da de stakkars skibbrudne fristet livet her ute i 3 uker, mens winterstormene stod på som hårdest og alt var dekket av is og sne, mens skumsprøyten løs over øen!

Røst-boerne er, tradisjonen tro, hjelpsomme og elskverdige. I sine motorbåter frakter de oss passasjerer til og fra dampbåtene. En improvisert landgang er lagt over en gammel øring, og fylkesmannen stormer på mot øens høieste punkt, hvor minnestenen står innhyllt i det italienske flagg. En imponerende folkemasse er samlet her ute i havbrynet. Vi anslår den til ca. 1000 mennesker.

Formannen i arrangementskomiteen, kjøpmann Helge Helgesen, Røst, inndepper høitideligheten ved å minne om den begivenhet som fant sted her for 500 år siden og om den sympatiske skildring av forholdene på Røst, som Querini skrev etter sin hjemkomst og som befolkningen her på øene setter overmåte pris på. Vi har derfor ønskt å reise denne bautastenen, og vi gleder oss alle over at Italiens minister har været tilstede ved avsløringen. Helgesen overbringer så ministren på italiensk en takk og hilser til

Formannen i arrangementskomiteen på Røst Helge Helgesen, holdt åpningsdelen. Til høre den italienske minister.

Italien, hvorfra han ber fylkesmann Amundsen foreta avsløringen.

Fylkesmannen begynner med å tegne et sympatisk billede av Querini og hans lidelsesfeller og den innnata Querini har gjort i Norges historie ved å gi en autentisk skildring av livet her ute for 500 år siden. Han uttrykte også nordmennenes glede over at Querini egentlig landet og folk var representert her idag og således var med og feiret begivenheten, hvorfra han avsløret minnestenen, mens mennekemannen blottet sine hoder.

Bautastenen hadde på forsiden følgende innhuggede tekst: «På dette sted kom italieneren Pietro Querini i land med de gjennlevende av sitt skibsmannskap den 6—1432. Innbyggere i Røst reiste denne minnesten året 1932.» Den italienske minister, gav de Marsanich trådte så frem og uttrykte Italiens takknemlighet for all utvist sympati og den oppmerksomhet og barnhjertighet som ble vist Querini og hans fellers. Adelsmannen Querini gjorde rett da han etter sin frelse melende kysset skjortekanten til en fiskerhustru. For selv om dette arbedige kniffall ellers bare ble benyttet likeoverfor adelsmenn i hans stolte Venetig, var en av Røsts

også dette landet. Et hurra for Deres tapre folk, et hurra for det gamle og unge Norge!».

Ordfører Skaar i Røst mottok så bautastenen på kommunens og befolkningens vegne og lovet å hegne og verne den. Han utalte videre at bautastenen skal stå som et synlig monument ikke bare over de italienske sjøfolk, men også over alle de sjøfolk og fiskere som har funnet sin død og grav på havet omkring disse øer. Tilslutt takket ordføreren alle dem som hadde ydet sin bistand til å få reist minnesmerket og derved bidratt til denne festdag i Røsts historie.

Forfatteren Carl Schøyen, som for tiden oppholder sig på Røst for å studere sine kjære sjøfugler, fremst derpa et stemningsfullt dikt han hadde skrevet for anledningen, et dikt som blev motatt med stor begeistring.

Den italienske minister la derefter en krans fra Italia ved bautastenen for fedrelandssangen avsluttet den enkle og høitidelige ceremoni.

Like under høiden hvorfra bautastenen var reist, er der en senkning som går tvers over øen. Her er det ifølge tradisjonen at de italienerne, som døde etter at var kommet i land, blev begravet.

Som jeg står her kommer en gammel Røst-fisker i 70-årene bort til mig og gir sig i snakk, en vakker gammel kar, riktig en type slik som man mener at

Finnen i arrangementskomiteen på Røst Helge Helgesen, holdt åpningsdelen. Til høre den italienske minister.

Fors. side 4, spalte 3.

Fisker Ole Petter Eliassen (81 år gl.), mann i Bodø og Omegns Turistforening seren av:

Røst's ordfører, M. Skaar.

Tja, den er nu reist av Røsts innvånere da.

Men ideen til reisningen?

Jeg kom til å nevne det for fylkesmannen på fylkestinget ifjor, og da lovet han å interessere sig for tanken. Vi arbeidet så videre, og da vi så også fikk forneden støtte fra Salten Dampskibsselskap, fra lokalavdelingen av Landslaget for Reiseliv og Bodø og Omegns Turistforening, blev tanken realisert.

Hjem har arrangert utfarten fra Bodø?

Den har agent Henning Engen som formann i arrangementskomiteen for Bodø og Sverre Hansen som for-

var spesielt rettet mot dem — mot deres stat. Og under den provisoriske regjering har nok São Paulo merket at den ikke står i krithuset i den grad som før, selv om regjeringen har gjort uhyre meget for staten, både for å lette kaffe-eksporten og på andre måter. Det har tilstadihet vært sterke rinvinner mellem det lokale styre og de av forbundsregjeringen utnevnte interventores federares (spesielle tiltsmenn som federalregjeringen har i hver av unionens stater siden revolusjonen), og også på andre måter har São Paulo sørget for å skaffe Getúlio Vargas og hans felles bryderi.

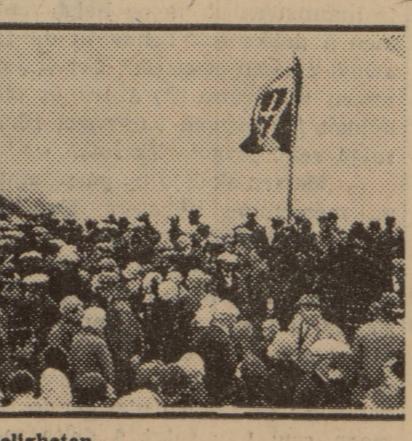
Før å vise imøtekommehet og sin gode vilje til samarbeide med de vanskelige herrer i São Paulo gjorde Vargas for nogen måneder siden det vågestykke å la valgene til det nye lokale styre i São Paulo foregå helt uten innblanding fra forbundsregjeringens side. Følgelig var selvsagt at det ble valgt en mengde som hadde stått i opposisjon til Vargas.

Den provisoriske forbundsregjering av 24. oktober 1930, hvis chef Getúlio Vargas er, satte sig som oppgave å redde landet ut av det utførte det forrige styre hadde satt landet i. Arbeidet var sikert vanskeligere enn de hadde tenkt sig muligheten av. Dertil fikk de å kjempe med en av de frykteligste mot forbundsregjeringen.

Den revolusjonære bevegelsen er av helt reaksjonsart og innstrekker seg til byen São Paulo. Bevegelsen har ikke gjort noget inntrykk på den brasilianske folkeopinjon, som i tilitt venter på at republikkens regjering skal få bukt med oprøret. Lederne for bevegelsen er tilhengere av det gamle styre, som blev styrket av den nuværende regjering under revolusjonen i oktober 1930. Også marinene er trofast mot forbundsregjeringen, som allerede har sendt krigsskip til Santos for å hjelpe til med undertrykkelsen av oprøret. Tropene fra Rio Grande do Sul ledes av denne stats guvernør, general Flores da Cunha. Reservetroppen, som består av politi fra statene Minas Gerais, Rio Grande do Sul og over 20,000 frivillige vil samarbeide med haren for å få gjenopprettet ro og orden og lovlig forhold i São Paulo.

Før å kunne motarbeide spekulasjonen i brasilianske verdier på en virksom måte, har forbundsregjeringen besluttet å gi en almindelig 15 dagers utsettelse av betalingen av obligasjoner i utenlandsk valuta som forfaller før 31. august. Som en politisk forholdsregel har regjeringen nedsatt en kommisjon, hvis medlemmer stammer fra alle samfundsklasser. Denne kommisjon skal utarbeide forslag til en grunnlov, som skal fremlegges på et delegeretmøte 3. mai næste år — den dag som ved et dekret av 14. mai i år ble fastsatt som dagen for gjeninnførelsen av konstitusjonelt styre.

Den nuværende revolte kan altså føres tilbake til revolusjonen i oktober 1930. Denne var ikke rettet mot nogen bestemt stat, men mot en liten klick av personer, som i henhold til den almindelige opinion over store deler av Brasil, satte personlige hensyn og egeninteresser foran unionens i for høi grad. De republikkens president, Washington Luiz de Souza Pereira, og flere av hans nærmeste hjelgere var fra São Paulo, var det bare naturlig at en del av de stolte Paulistas hadde en slags følelse av at revolusjonen

Folkemengden beser steinen etter høitideligheten.

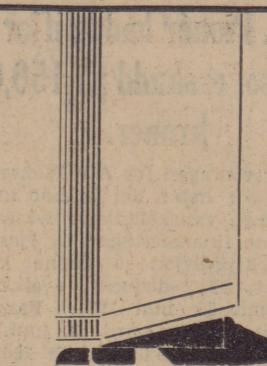
Druknet under forsøk

på laksetyveri?

En uopklart ulykke i Hordaland.

Bergen, 14. juli.

Før kort tid siden druknet en mann under fiske i Hjelme. Han hadde sammen med en eldre mann rodd gjennom et sund ute i havskjærene. Mannen forklaerte at båten var kantret. Folk trodde imidlertid at gutten var druknet under forsøk på tyveri fra en laksetyveri. Lensmannens undersøkelser synes å peke i samme retning, og lensmannen vil derfor foreslå for politimesteren i Hordaland at det åpnes rettslig etterforskning i

HVITE OG GRAA BENKLÆR
SKJORTER SLIP-OVER SLIPS

FERNER JACOBSEN A
STORTINGSGATEN 14

Koneplager

fra Bærum arrestert.

Truet med å drepe sin hustru.

Bærum politi har arrestert en koneplager etter anmeldelse av hustruen. Ekteparet har vært gift i 20 måneder, forholdet har hele tiden vært dårlig, og han har slått og mishandlet henne, tilknyttet hustruen hevder at han har truet med å drepe henne. Han beskyller henne for utroskap — etter hennes forklaringer brukte munnen. Forleden måtte hustruen ta ganger rømme huset sammen med siti 20 måneder gamle barn.

Mannen hevder at det dårelige forhold skyldes hustruen som bruker munnen. Nu siste gang hadde hun snakket nedsettende om hans far og mor. Da hadde han ikke til tross.

Mannen ble i formiddag fremlistet i Akers forhørssrett for dommerfullmektig av den Lippe. Han erkjente å ha slått, men nektes sitt straffskyldig.

Der ble avgjort fengslingskjennelse over ham til 12. august. Han vil bli underkastet psykiatrisk undersøkelse av politiet.

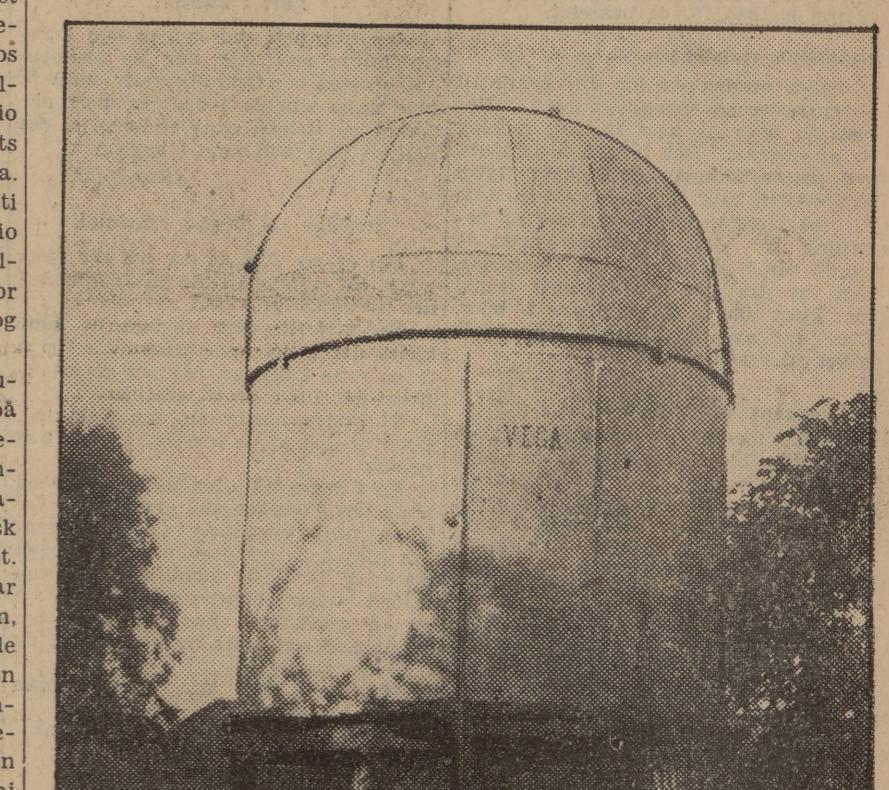
Arvinger søker.

Fra Amerika foreligger en meddelelse om, at en i Norge den 20. november 1886 født person ved navn Albert Larsen for ca. 1 år siden er avgått ved døden i Amerika etterlattende sig en arv. Larsen skal i lengre eller kortere tid blandt annet ha oppholdt seg i Chicago, Sacramento og Portland i Oregon. Arvelæremens fødested er ukjent, liksom nærmere opplysninger om denne savnes. Personer som mener å være avdødes arvinger eller som kan gi nærmere opplysninger om disse eller arvelæret bedes henvende sig til advokaten Hilditch, Bugge, Dahl-Hansen & Dahl, Kongens gate 18, Oslo.

finansielle kriser verden har gjennomgått. Saneringsarbeidet har derfor tatt lengre tid enn ventet og forutsatt.

Porsgrunn får observatorium.

Det skal oppføres på St. Hans-åsen, hvor der er planlagt folkepark.

For et par år siden døde i Porsgrunn en ung mann, kemerkontorist Simen Thorrud som hadde drevet det meget langt som amatørastronom. Han lot oppføre et observatorium «Vega» like ved sitt hjem og hadde da han døde, et kient navn blandt innen- og utenlandske videnskapsmenn.

Thorrud var autodidakt og han drev sine astronomiske studier og observasjoner samtidig som han skjøt sitt arbeide ved byens kemerkontor.

I sin første tid som amatørastronom besøkte Thorrud Camille Flammarion som interesserte seg for den unge mann og senere korrespondeerde med ham.

Skal De male

si send bud etter en dygtig maler og be månne bruke Alf Bjørkers maling og lakk. Skal De male selv, så les først Alf Bjørkers lille malehette „Praktisk Maling“ og bruk så Alf Bjørkers maling og lakk. Det vil spare Dem mange ergreiser.

Boa'n min! —

Jeg er så gla i boa'n min!
Det er et deilig dyr!
Det gjor sig jo så flott med skinn
i tred've Reaumur
Den henger fra minnakke
sånn nonsjaland på skakke.
Jeg svetter nok! — men ikke kan
jeg derfor baktak sakke!

Jeg er så gla i boa'n min!
Jeg går me'n stadiig vekk!
For-selv i soiens verste skinn
det kan jo bli litt trekk!
Jeg slører underdret
— kombinasjon og trøie —
så tåler saktens jeg en rev
som dekker høire øie!

Jeg er så gla i boa'n min!
Den er så veldig sjikk!
Jeg syns at just et reveskinn
er toaletts prisik!
Og om jeg ll'r for stasen
og blir litt matt og kjasen
— jeg holder dog på boa'n min.
For boa, det er basen!

Nicolette.

Almanakkens minnedager. —

De middelalderiske gilder, oprinnelig sammenslutninger av rent selskapselig tilsmitt mellom åndelig og socialt beslektede, utviklet, sig i århundrenes løp gjennom laugsvesenet til meget betydningsfulle sociale og politiske samfundsaktorer. De forskjellige håndverkerlaug ble sterke fagforeninger med strenge optagelsesbestemmelser og ren monopolisering av produksjonen utelukkende all konkurransen både hva priser og arbeidskvalitet angår. Særlig etter at laugene henimot slutten av 17. århundre hadde forstått å tilkjempe sig også betydelige politiske rettigheter og sterkt å underbygge organisasjonen, ble laugsvesenet en samfundsulykke, en død hånd over alt produksjonslivet og all personlig frihet. I løpet av det følgende århundre vokste der da også over hele Europa frem en sterk misnøye med laugorganisasjonene; det ene land etter det annet grep gjennom lovgivningen inn mot tyranniet. Her i landet ble begynnelsen gjort ved lov om håndverkers frihet av 15. juli 1839.

Festforestilling i Det nye Teater igår. — Det nye Teater hadde innbudt 50 gamle arbeiderskoler til forestillingen igår, og det skal være visst at de gamle frydet sig og at latteren runget gjennom salen. Huset var fullt. I mellemaukten ble gjestene traktert med kaffe og wienerbrød og alt endte med at to av de aller eldste gikk opp på scenen med store blomsterbuketter til hr. Einar Vaage og fru Schytle Jacobsen og takket av hjertet fra alle sammen. Det var en vakker festforestilling og gjestene bad om å få komme igjen.

Billetter. —

Tirsdag kveld ble en lastebil stjål i St. Olavsgt. og en ennu ikke kommet til rette. Bilen var en 1 ton Chevrolebil med kjenningstegn A. 10442, modell 1927 med grønnmalt lasteplass. Inntatt ble en automobil stjål fra Klingenberg. Bilen var av Chevrolefabrikata, kjenningstegn A. 9976, modell 1926, grågrønn med kalesje og vindskjerm mellom for og baksetet.

Grønlands Gamlebjem — hadde onsdag tur for sine gamle til Frognersternes sportsrestaurant. Her blev de bevertet med frokost, middag og aftensmat. Det ble holdt andakt ved pastor Tangvik og klokker Ryg. Kontorchef Laur. Larsen holdt en tale og takket restauranteurens direktør og bestjening for deres udmerkede måte de gamle var blitt betjent på. De gamle, som var strålende fornøyet med dagen, ble kjørt tilbake til hjemmet i biler. Disse var av varmhjertede mennesker stillet til gratis disposisjon.

Vålerengens gamlehjem —

hadde torsdag 14. ds. arrangert en bilrundtur for alle sine gamle til Lekke hotell i Sandviken, hvor det disponerte hele haven og ble bevertet med kaffe og kaker. Der var oppløsning av sjømannsprest Ursin. Efter et par timers ophold gikk reisen hjemover, rundt hele byen, til en selskapelig avslutning.

Det var en veldigk og uforglemmelig dag, som lenge vil huskes av samtlige, og vil vi få lov å takke alle der har ydet sin deltagelse til samme, vår hjertelikste takk. En spesiell takk til vår alltid elskverdige og initiativrike bestyrerinne Helga Rygge.

Kollisjon og ufrivillig sjøbad. —

Dampskipet «Duen II» kolliderte i formiddag ved Bjerkas brygge i Asker med en pram hvori det satt to gutter. Prammen velte og guttene falt i vannet, men ble reddet opp igjen av en fiskeskute.

Havnenytt. —

«Dronning Maud» bragte etter 230 passasjerer i rutene fra Kjøbenhavn og Stettin. «Mailand» kom i midtukureren fra Hamburg med stykkogs og passasjerer. «Biarritz» gikk i rutene til Antwerpen klokken 12 med stykkogs og passasjerer.

Rens Deres tai hos ORION kemisk Renseri
Wesselsgt. 16, Vogtsgt. 70, Bygdø Allé 65
Telefon 23059 - 43356. Bilen henter kommer av og til, når det er rått kjøt,

A. S. Pionér hadde ifjor et driftsoverskudd på 150,000 kroner.

I årsberetningen for A/S Pionér som nu foreligger heter det blandt annet: Tross mange vanskeligheter lyktes det oss å ordne finansieringen av fjørårets hvalfangsekspedisjon så denne kunde komme ut. Ekspedisjonen avgikk fra Kristiansund 30. mai 1931. Fangsten påbegyntes med Svalbard 13. juni. Det ble i sesongen produsert ialt 7600 fat olje og leveret til A/S Kjøleskibene på feltp ca 40 tonn hvalkjøtt. I betraktning av den senne ankomst til feltet og de under helle fangstsesongen herskende dårige værforhold, gikk fangsten nogenlunde etter beregning.

Ekspedisjonen var tilbake i Kristiansund 7. oktober. Produksjonen av olje ble solgt til tyske kjøpere til en pris av R. M. 225,- pr. tonn, tilsvarende £ 15.00. Kokeriet arbeidet hele tiden udmerket. De i forrige beretning nevnte 2 Kvernerapparater som ble innkjøpt viste sig å tjene formålet.

Schnuppedamperen gjorde et udmerket värslid. De andre fiskerier i året kastet imidlertid ikke syndig av sig, da prisene for sådanne produkter betalte dårlig som følge av depresjonen og store fiskeskivante. Såvel kokeriet som fiskedamperen og hvalbåten er i udmerket stand. Samtige seilte i 1931 uten ubell.

Det har lykkes oss også i år å ordne finansieringen av hvalfangsekspedisjonen 1932, like som vi har foretatt en betraktelig redusjon i utgiftene. Fangsten utgjorde pr. 28. juni 4000 fat, hvilket er 2200 fat mere enn på samme tid ifjor.

Regnskabet viser et driftsoverskudd stort kr. 105.219,46, nettooverskuddet er på kr. 40.804,61, som er anvendt til dekning av startningsutgifter og avskrivninger. Produksjonen av hval beløper sig til kr. 428.922,03 og av sild til kr. 55.557,69.

Klageboken

Det har flere ganger vært skrevet i dagspressen om at luften i Kværnerkogen er forpestet fra griseholdet på Ryen gård. Om vinteren kan det enda gå an, for da er det bare den fryktelige stank. Men om sommeren — med den varme stillestående luft — da grisehuset skaffer oss million på million av fluer, er det uutholdelig. Det er ikke almindelige husfluer; nei, tykke glinsende splyfluer som i store avdelinger rykker inn i villaene bortover.

Helserådet skulle leie et rum for kontor i Kværnerkogen, så blev nok flueplagen og lukten borte.

Beboer.

Stedmoderlig behandling av Gamlebyens trikkende.

Linje nr. 3 til Skøyen blev tatt vekk. Vestland har fått den igjen til Jernbaneatoret, Gamlebyen derimot ikke, skjønt der er kun siger og skriver en sporvognslinje fra endepunktet ved Kongsvien, nemlig til Sagnen. Forleng linjen straks her ut og det lenge dyptført svin vil være avhjulpet og sporveien skaffer sig mange takknemlige trafikanter.

Mange borgere i Gamlebyen ved en av dem.

K. Ryen,
fhv. folkeskolelærerinne.

Klage fra de små,

til de store som leier dem på fortouane. Man går altfor fort, trekker aldeles de små med sig. Man tenker ikke på, at tar den store et skritt, må de små få flere. Skal man se opp eller ned av fortouet, løfter man de små etter en arm; uforsvarlig!

En mor-mor.

Luft i bussen!

Jeg tror nok, jeg har mange buss-trafikanter med mig, når jeg gjennom Aftenposten ber Oslo Sporveier om å få flere åpne vinduer i bussene. Selv når en sjeldan gang er åpne, er det som som en bakerovn inne i bussen.

Bussemasse.

Rottene på Vestre gravlund.

Det er på tide, at der nu blir gjort noget for å få en ende på rotteuevesetet på Vestre gravlund.

Nedskriveren har mange av sine kjære der opp, men gruer ofte for å få en rotte i benene, når jeg en aften-stund går for å se til graven.

I kveld spiller Sverige i Reval mot Estland.

Den skotske sprinter Reid stiller op i Los Angeles.

Den udmerkede skotske sprinter, dr. P. F. Reid, som for en tid siden blev saret, og man derfor ventet ikke vidt stille op i Los Angeles, er nu fulstendig restituert. Han reiste til Amerika onsdag sammen med det engelske olympialag.

Nurmi er optimistisk.

Helt sikker på seier i maraton.

Efter de finske olympiaedeltagernes ankomst til New York blev troppen mottatt av borgmesteren, Jimmy Walker. Hovedpersonen var selvfølgelig Nurmi, som overfor den høye borgmester tok av sig sitt sfinks-ansikt og snakket som et almindelig, skikkelig menneske. Han twilte absolutt ikke på at han ville få starttiltakelse, og uttalte forvirring at han var overbevist om den nye grav.

— Hvad jeg følte kan lettere tenkes en beskrives.

I. Sk.

Fotballkamp i gata.

Jeg er svært interessert i fotballkamper, men at de skal utspilles i byens gater går over alle grenser. Troddest var en lov og rett som forbyr denslags. Jeg vil bare nevne en gate her, som er svært optaktet kvald etter kveld, Deichmannsgaten. Den blir flittig benyttet til fotballkamper, lek, skral til langt på kveld.

— Hvem skal stoppe dette? Vi har jo flere leke- og fotballplasser, som kommunen har opprettet til fri avbrytelse. Hvorfor skal de gatene beslaglegges av denslags? Snakker man til dem, er 101 ute, da blir de ti ganger verre. Håber det blir en oprydning i gata.

En forarget.

Maur.

Kan nogen hjelpe oss maurplagede mennske? Det er de små brune mauer der gjelder. Ikke kan jeg se, hvorfra de kommer og ikke hvor de går hen. De kommer av og til, når det er rått kjøt,

I Pietro Querinis kjølvann. (Forts. fra 3. side.)

— Dø har vel lagt op årene nu?
— Ja, jeg blir nu 81 til høsten, men det er ikke så mange år siden jeg rodde fisket.

— Det er vel stor forskjell på å drive fiske nu og i gamle dager?

Ellassen smiler. — Ja, det er stor forskjell, kan De tro. Vi rodde feimbing 6 mann. Når vi kom til garnene og skulde trekke, måtte vi heise matten ned, ja ikke når det var godvær. Så andøvet 2, og 4 drog garnene. Det var et tungt arbeide. Jeg er sikker på at de som vokser opp nu, klarer ikke

men begeistringen var allikevel overveldende for hvad vi hadde fått få av Røsts eiendommelige natur og for den ypperlige og greie måte det hele var arrangert på.

Til og med trost jeg de fleste var fornøyd over å slippe turen til Skomver fyrt. Som også var planlagt, men begeistringen var allikevel overveldende for hvad vi hadde fått få av Røsts eiendommelige natur og for den ypperlige og greie måte det hele var arrangert på.

— O ja, gom o gom, svarte Mario straks på sitt morsomme norsk.

En bil suser kort etter i Bygdstrafikkens bilkortegn og stanser på et stort, morsomt gårdstun.

Tunet er norsk nok som det ligger

med grønt gress opp på en liten haide

og utsikt over norske løvtrær og Oslofjordens to arter.

Men da vi vel er innenfor doren, så stanser vi — næsten overrasket over sceneforandringen. Vi er i en italiensk villa opp i Albanelbergene. Forst kommer vi inn i en stor forhall med murvegger malt i en eiendommelig turkisfarve som illustrerer himmelen utenfor, og på veggen henger gobeliner malt av eieren selv. Rummet er stort og fritt, uten særlig møbler, men med store franske vinduer smalt innrammet av gylne gardinrammer som lar landskapet tredre med inn i stuen og skape liv i det litt øde rum. Man har næsten en følelse av å være kommet inn i et lite Kloster omदाना तिल की खेती की विधि

— Men det er vel en stor lerdel a

ha fått motorfartsøier?

— Ja, det er sikkert og visst, sier Eliassen.

Tilbaketuren til Røst blir lagt om fuglefjellet Vedøen for at de tilreisende

skulde få anledning til å hilse på Røstenes millioner av bevingede innby-

gårene. Vi hilser dem med sirenene og sa-lutt, og talløse skarer av alle fuglearter styrter sig ut fra fugleberget som veldige skyer. Et i sammet impone-rende skue! Tiden tillot dessverre ikke en landstigning, et heller en tur til Skomver fyrt, som også var planlagt, men begeistringen var allikevel overveldende for hvad vi hadde fått få av Røsts eiendommelige natur og for den ypperlige og greie måte det hele var arrangert på.

— O ja, gom o gom, svarte Mario straks på sitt morsomme norsk.

En bil suser kort etter i Bygdstrafikkens bilkortegn og stanser på et stort, morsomt gårdstun.

Tunet er norsk nok som det ligger

med grønt gress opp på en liten haide

og utsikt over norske løvtrær og Oslofjordens to arter.

Men da vi vel er innenfor doren, så

stanser vi — næsten overrasket over sceneforandringen. Vi er i en italiensk villa opp i Albanelbergene. Forst

kommer vi inn i en stor forhall med

murvegger malt i en eiendommelig tur-

kisfarve som illustrerer himmelen uten-

for, og på veggen henger gobeliner

malt av eieren selv. Rummet er stort

og fritt, uten særlig møbler, men med

store franske vinduer smalt innrammet av gylne gardinrammer som lar

landskapet tredre med inn i stuen og

skape liv i det litt øde rum. Man har

næsten en følelse av å være kommet

inn i et lite Kloster omदाना तिल की खेती की विधि

for hvilket det er veldig viktig. Rummet er stort og fritt, uten særlig møbler, men med store franske vinduer smalt innrammet av gylne gardinrammer som lar

landskapet tredre med inn i stuen og